Quelle: https://manuscripta.at/?ID=6898
Copyright: Wien, Dominikanerkonvent

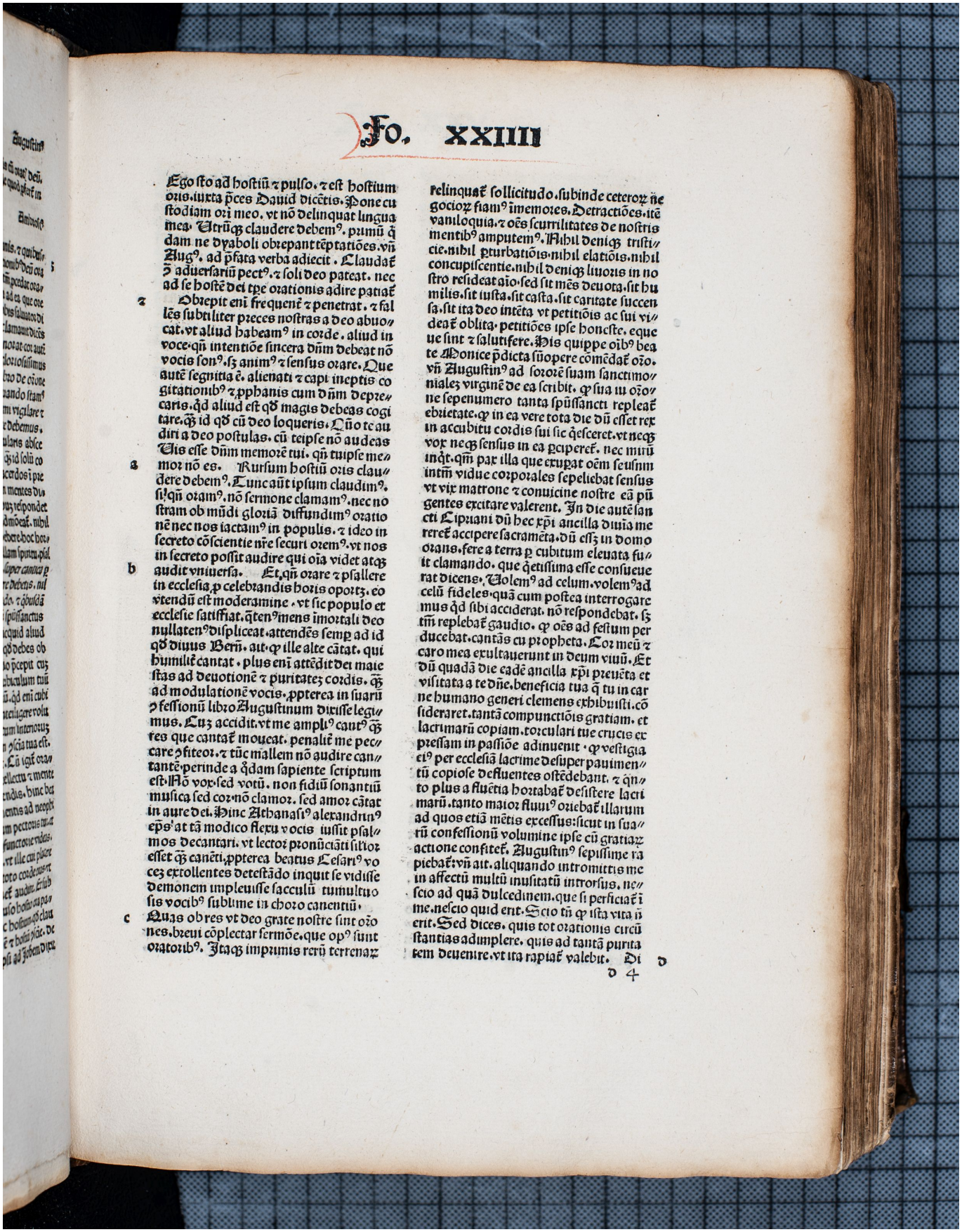

Fo. XXIIII

Ego sto ad hostiū ⁊ pulso. ⁊ est hostium
oris. iuxta p̄ces Dauid dicētis. Pone cu
stodiam ori meo. vt nō delinquat lingua
mea. Utrūq; claudere debem⁹. primū q̄
dam ne dyaboli obrepant tēptatiōes. vñ
Aug⁹. ad p̄fata verba adiecit. Claudat
ꝯ aduersariū pect⁹. ⁊ soli deo pateat. nec
ad se hostē dei tpe orationis adire patiat
z Obrepit enī frequenē ⁊ penetrat. ⁊ fal
lēs subtiliter preces nostras a deo abuo
cat. vt aliud habeam⁹ in corde. aliud in
voce. qñ intentiōe sincera dñm debeat nō
vocis son⁹. sz anim⁹ ⁊ sensus orare. Que
autē segnitia ē. alienati ⁊ capi ineptis co
gitationib⁹ ⁊ pphanis cum dñm depre
caris. ad aliud est qd magis debeas cogi
tare. q̄z id qd cū deo loqueris. Quo te au
diri a deo postulas. cū teipse nō audeas
Vis esse dñm memorē tui. qñ tuipse me
a mor nō es. Rursum hostiū oris clau
dere debem⁹. Tunc aūt ipsum claudim⁹.
si qñ oram⁹. nō sermone clamam⁹. nec no
stram ob mūdi gloriā diffundim⁹ oratio
nē nec nos iactam⁹ in populis. ⁊ ideo in
secreto cōscientie nre securi orem⁹. vt nos
b audit vniuersa. Et. qñ orare ⁊ psallere
in ecclesia. p celebrandis horis oportz. eo
vtendū est moderamine. vt sic populo et
ecclesie satisfiat. q̄ten⁹ mens īmortali deo
nullaten⁹ displiceat. attendēs semp ad id
qd diuus Bern̄. ait. q̄ ille alte cātat. qui
humilē cantat. plus enī attēdit dei maie
stas ad deuotionē ⁊ puritatez cordis. q̄z
ad modulationē vocis. ppterea in suarū
ꝯfessionū libro Augustinum dixisse legi
mus. Luz accidit. vt me ampli⁹ cant⁹ q̄z
res que cantat̄ moueat. penalē me pec
care ꝯfiteor. ⁊ tūc mallem nō audire can
tantē. perinde a q̄dam sapiente scriptum
est. Nō vox. sed votū. non fidiū sonantiū
musica sed cor. nō clamor. sed amor cātat
in aure dei. Hinc Athanasi⁹ alexandrin⁹
eps' at tā modico flexu vocis iussit psal
mos decantari. vt lector pronūciāti sit lor
esset q̄z canēti. ppterea beatus Cesari⁹ vo
cez extollentes detestādo inquit se vidisse
demonem impleuisse sacculū tumultuo
sis vocib⁹ sublime in choro canentiū.
c Quas ob res vt deo grate nostre sint ozō
nes. breui cōplectar sermōe. que op⁹ sunt
oratorib⁹. Itaq; imprimis rerū terrenaz
relinquat̄ sollicitudo. subinde ceteroz ne
gocioz fiam⁹ īmemores. Detractiōes. itē
vaniloquia. ⁊ oēs scurrilitates de nostris
mentib⁹ amputem⁹. Nihil denicz trisci
cie. nihil pturbatiōis. nihil elatiōis. nihil
concupiscentie. nihil denicz liuoris in no
stro resideat aīo. sed sit mēs deuota. sit hu
milis. sit iusta. sit casta. sit caritate succen
sa. sit ita deo intēta vt petitiōis ac sui vi
deat̄ oblita. petitiōes ipse honeste. eque
ue sint ⁊ salutifere. His quippe oib⁹ bea
te Monice p̄dicta sūopere cōmēdat̄ oīo.
vñ Augustin⁹ ad sororē suam sanctimo
nialez virginē de ea scribit. q̄ sua in oīo
ne sepenumero tanta spūssancti repleat̄
ebrietate. q̄ in ea vere tota die dū esset rex
in accubitu cordis sui sic q̄esceret. vt neq;
vox neq; sensus in ea pciperet. nec mirū
īnāt. qñ pax illa que exupat oēm sensum
intīm vidue corporales sepeliebat sensus
vt vix matrone ⁊ conuicine nostre eā pū
gentes excitare valerent. In die autē san
cti Cipriani dū hec xp̄i ancilla diuīa me
ret̄ accipere sacramēta. dū esz in domo
orans. fere a terra p cubitum eleuata fu
it clamando. que q̄tissima esse consueue
rat dicens. Volem⁹ ad celum. volem⁹ ad
celū fideles. quā cum postea interrogare
mus q̄d sibi acciderat. nō respondebat. sz
tīm replebat̄ gaudio. q̄ oēs ad festum per
ducebat. cantās cu propheta. Cor meū ⁊
caro mea exultauerunt in deum viuū. Et
dū quadā die eadē ancilla xp̄i preuēta et
visitata a te dñe. beneficia tua q̄ tu in car
ne humano generi clemens exhibuisti. cō
sideraret. tantā compunctiōis gratiam. et
lacrimarū copiam. torculari tue crucis ex
pressam in passiōe adinuenit. q̄ vestigia
ei⁹ per ecclesiā lacrime desuper pauimen
tū copiose defluentes ostēdebant. ⁊ q̄n
to plus a fluētia hortabat̄ desistere laci
marū. tanto maior fluui⁹ oriebat̄ illarum
ad quos etiā mētis excessus: sicut in sua
rū confessionū volumine ipse cū gratiaz
actione confiteē. Augustin⁹ sepissime ra
piebat̄: vñ ait. aliquando intromittis me
in affectū multū inusitatū introrsus. ne
scio ad quā dulcedinem. que si perficiat̄ ī
me. nescio quid erit. Scio tū q̄ ista vita ñ
erit. Sed dices. quis tot orationis circū
stantias adimplere. quis ad tantā purita
tem deuenire. vt ita rapiat̄ valebit. Di d
d 4